

1890-07-12

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Susette Cathrine Holten

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Østrø

Mentioned people:
Viggo Pedersen
Agnete Skovgaard
Johan Thomas Skovgaard
Niels Skovgaard
Peter Skovgaard

Mentioned locations:
Norge
Hardanger
Rosenvænget
Østrø
Byasjø
Smalasjø

Archive:
Mappe 43 nr. 33

TRANSCRIPTION

Mappe 43 nr. 33

Østrø Tvååker 12 Juli 90

Kjære Cathrine!

Tak for brevet, jeg kan trøste Dig med, at "lille Bæ" får aldrig fortænder i overmunden, men hvis den får det, så må du endelig ofre "lille Bæ" på videnskabens alter og sende dets kranium til Zoologisk museum i Kbh. det vil blive dets kosteligste klenod.

Rygtet om Frk. Hammers rejse til Jer har jeg virkelig troet på, men nu ved Du vist mere om det end jeg, jeg har vist givet Viggo Din adresse, at han kunde give hende den. Hør! Dette herre med Norgesrejsen og et besøg hos Dig er jeg bange for kun halvt bliver til noget, jeg håber nemlig nok at komme til Norge, men Hardanger har jeg opgivet, det bliver for tidsspillende og dyrt, Du ved vi Skovgaaarde ser på skillingerne, og det er meget billiger at se Dig i Din hjemstavn i Rosenvænget,

-2-

end at rejse til Norge og se på Dig der, der er Du jo dog indført selv om [?landet] behager Dig. Vær nu ikke gal i hovedet på mig. Vise Agnete rundt her, ja det er rart nok, men går ikke så tit på, for hun har 3 drenge og J.T. har været lidt dårlig, han er nu dog rask igen, ja har endog fået snue sammen med Peter, så næserne løber og sprutter og [?] den hele dag. Den 13de . i dag er jeg lige nu kommet hjem fra den længste tur jeg endnu har gået med Agnete. Den gik ud ad Agnrydvejen, lidt uden for Østrø for at plukke multer, vi fandt også nogle få, det er et fattigt multeår i år, siden gik vi hjemad igen i en bue langs Byasjø, forbi torpet på skoven, henimod enden af Smalasjø og så til gården. På vejen fandt vi to store malerklude, det var ufejlbarlig Gotschalks, de lå mellem de dejligste jordbær, og ved siden af stod en dejlig natlys. På markerne længere fremme var der de mest gulstrålende kurveblomster. Og vi var unge

-3-

glade gifte folk hele vejen. Boel sad hjemme og snød næse på drengene hele tiden" hun havde ingen ro" undtagen når de sov "så sødelig, så blødelig". Ja hade vi blot Dig med her, så havde vi så temmelig regeret her, i alt fald huseret, og det kunde vært sjov. Mon vejret hos Dig er blevet bedre, her blæser de sådan hver dag, så jeg bliver ganske gigtisk. De fleste af de gammeltestamentlige fyre her oppe findes endnu, på [?Nappen] er der dog sket forandring, andre beboere, og de er nu atter døde eller i Amerika, kun en slægtning tilbage til at passe børnene. Alle de små her er jo blevet store. Og alle små træer er kommet i lømmelalderen og næsten alle store er væk, kun her ved gården og kværnen er som i

gamle dage. Og nordskoven så temmelig og langs Smalasjø. Laurell
fælder næsten ikke for her er ikke noget at fælde. Nu blæser det sammen
til regn og nu er jeg så gal efter solskin. Vi er ved at sende 5 Hugorme til
Zoogisk Have i Kbh. Drengene

-4-

er morsomme, Peter temmelig vigtig til tider rent spørgegal, hans bedste
fornøjelse er at blive pladseret i en krybbe og titte ned til grissene. De små
kalve holder han også af i den korte tid de lever mellem fødselen og
spisebordet. Niels har malet en mark fuld af blomster hvide okseøjer, den
er næsten hvid som sne meget paradisk. Med hans kværn går det
langsomt, Troldekskoven er endnu kun anlagt, i går fandt han et storartet
Rensdalsk motiv nede ved kirken, de store træer i eftermiddagssol, og et
andet, men det må være til et loftsmaleri, for man skal titte næsten lige op.
Jeg slås med mit gamle ned fra Kullen, det kan blive godt endnu, jeg har
andre gode motiver, men der er langt tilbage endnu. Hils nu Fru Konow
mange gange fra os, Peter, Johan Thomas, Agnete og store Niels hilser.
Din broder Joakim

Olav's Træker 12 Jul 1888

Kjære Cathrine!
Tak for brevet; jeg kan troste dig
med, at "lille Bæ" får ~~aldrig~~^{fortænder}
i overmunden, men hvis den får det,
så må du endelig ofre lille Bæ på
vennskabens alter og sende dets kranie
til Zoologisk Museum i Kbh. det vil
blive dets kosteligste klenod.

Rygtet om Erik Hammers rejse til for
har jeg virkelig troet på; men nu ved du
vel nok om det, end jeg, jeg har vist
Norge sin adrum, at han kunde give ham
den. Når: dith herre med Norgesrejsen
og et besøg hos dig, og jeg bang for kun kalder
bliver til noget, jeg håber nemlig nok at
komme til Norge, men Hordalge har
jeg opgjort, det bliver for tidsspillende
og dyrt, du ved at Skovgaard er på
sketlingen, og det er meget billigere at
se dig i den hjemstavn i Rosenvægt,

ind at rejse til Norge og se på dig der,
der er du jo dog indført, dels om ellers det
behøver dig. Der er nu ikke gel. hvor det
på mig. - Vise Agnete rundt her på
det er rent nok, men går ikke så tidligt, for
hun har 3 børn, og L.T. har været lidt
dørlig, han er nu dog rask igen, ja
har endog fået smule sammen med Peter,
så næsken løber og sprætter og stikker den
helt dag. Den 13de Idag er vi ligesom kommet
hjem fra den længste tur vi endnu er gået
med Agnete. Den gik ud ad Åbyrød-
vejen, lidt udenfor Østerv for at plukke
muller, vi fandt også nogle få, det er et sælt
mullerår; siden gik vi hjemad i en bue langs
Bygø, forbi torpet på Skoven, hen mod
enden af Smalagø og så til gården. På vejen
fandt vi to store malkekøer, det var ufuld-
bærlig Gøttemalk, de lå mellem de dyblige
jorder, og ved siden af stod en dyblig nælde.
På markerne længere fremme var der de
mest gulstråede kornblomster. Og vi var unge

glade giftte folk hele vejen, Dødt så fjemsme
og mist næsme på bringene hele tiden, ^{"kun havde ingen"} und-
tagen end os, så sødely så bløddly". Ja
hade vi blot dig med her, så havde vi så
temmelig roligt her, i alt fald huset, og
det kunde vist giv. Men vejret hos dig
er blevet bedre, her blæser det sådan her
dog, så jeg bliver ganske giftte. De fleste
af de gammeltestamentlige figurer her oppe findes
endnu, på Nappen er der dog det forandring,
andre beboere, og de er nu altet dødt eller i
amerika, kun en slægtning tilbage til at passe
tomten. Alle de små her er jo blevet store.
Og alle små træer er kommet i Kommelstation
og næsten alle store er vokse, kun her ved
gården og kærmen er som i gamle dage.
Og nordkoven så temmelig og langt Smaløje.
Laurill fælder næsten ikke, for her er ikke
nødt at fælde. Men blæser det stummen
til regn og nu er jeg så gal efter
solskin. Vi er ved at sende 5 thesomer
til Zoologisk Have i Kbh.. Dringom

er morsomme, Peter temmelig veltig
i tider rent spørgsel, hans bedste
forhjelpe er at blive pladsret i en
krybbe og titte ned til græssene. De små
kalve holder han ges af i den korte
tid de lever mellem fædselen og spisebordet.
Niels har malet en mark fuld af
blomster hvortil ogsa, den er næsten
hvid som sne, meget paradisk. Med
hans Krum går det langsomt, Troldskoven
er endnu kun aflagt, går fandt han et
storartet Reussdalsk motiv med ved
kirken, de store træer i eftermiddags sol,
og et andet, men det må være til et Loft-
maleri, for man skal titte næsten lige op.

I så småt mit gamle med fra Kullen, det
kan blive godt endnu, jeg har andre gode
motiver, men de er langt tilbage endnu.
Med nu fra Kowaw mange gange fra os,
Otte, John Thomas, Agnete og store Niels hilsen,
Din broder Jørgen.